

det at afhjælpe *Fattigdom* blandt Kvinderne; -- fattige er de arbejdende Kvinder som de arbejdende Mænd, og vil vel desværre indtil videre vedblive at være det.

Men hvad der forekommer os unødvendigt, er det: at arbejdende Kvinder, *fordi de er Kvinder* er dømt til at være endnu meget fattigere end arbejdende Mænd, og det ønsker vi at bøde paa. Og denne vor Stræben efter at forbedre Kvindernes Kaar saa meget som muligt under de givne Samfundsforhold, hindrer os hverken i at have Øje for det store fælles *Fattigdoms*sonde eller i, efter ringe Ævne, at arbejde med paa Tilvejebringelsen af en Samfundsordning, der raader Bod paa dette Onde.

Red.

## Fra udenbys Venner.

### Tarvelighed.

Det har glædet mig i høj Grad at læse Pastor Ussings Foredrag om „Tarvelighed og Ærbarhed i Klædedragt“, thi det rører ved et af de ømme Steder hos os Kvinder. Det er vist noget at det mest indgroede hos os, det at ville behage, hvortil saa bruges de mest forskellige Midler, og kan der end være noget berettiget i, at man gjerne vil synes smuk for den, man har kjær, saa er Fristelsen dog saa snublende nær til at ville „synes“ i Stedet for at „være“, og det er usundt. Der raader ofte saadan Tankegang som denne, at smaa Piger kun skal være kjønne og kun opdrages til at „tage sig ud“, saa at Mændene kan faa Lyst til dem; den Tankegang, synes jeg, er nærmest usædelig. Men er den ikke, om end i mange Tilfælde ubevidst, den almindelige?

Det var nu ellers ikke saa meget det, der laa mig paa Hjerte, men noget helt andet, som jeg ofte har tænkt paa, og som vist kunde trænge til at trækkes lidt frem og ses efter. Det er den overhaandtagende Forfinelse i vor Landbostand. Det er min Kjærlighed til denne Landets talrigste Stand, som er vort Folks Kjærne, der gjør, at jeg med Bedrøvelse maa spørge: Hvor finder man nu de simple og ufordærvede Sæder og Skikke? Jeg er kommen og kommer ikke saa lidt paa Landet mellem Bønder, saa jeg taler af Erfaring, og jeg er rigtignok mange Gange blevet forundret ved at se den store Forfængelighed aabnbare sig ogsaa der.

Jeg tænkte: „Ja, naar Du kommer ud blandt Bønderne, saa maa Du